

SETT DEN IDEOLOGISKE FOSTRINGA I SENTRUM!

RÖDE STJERNE

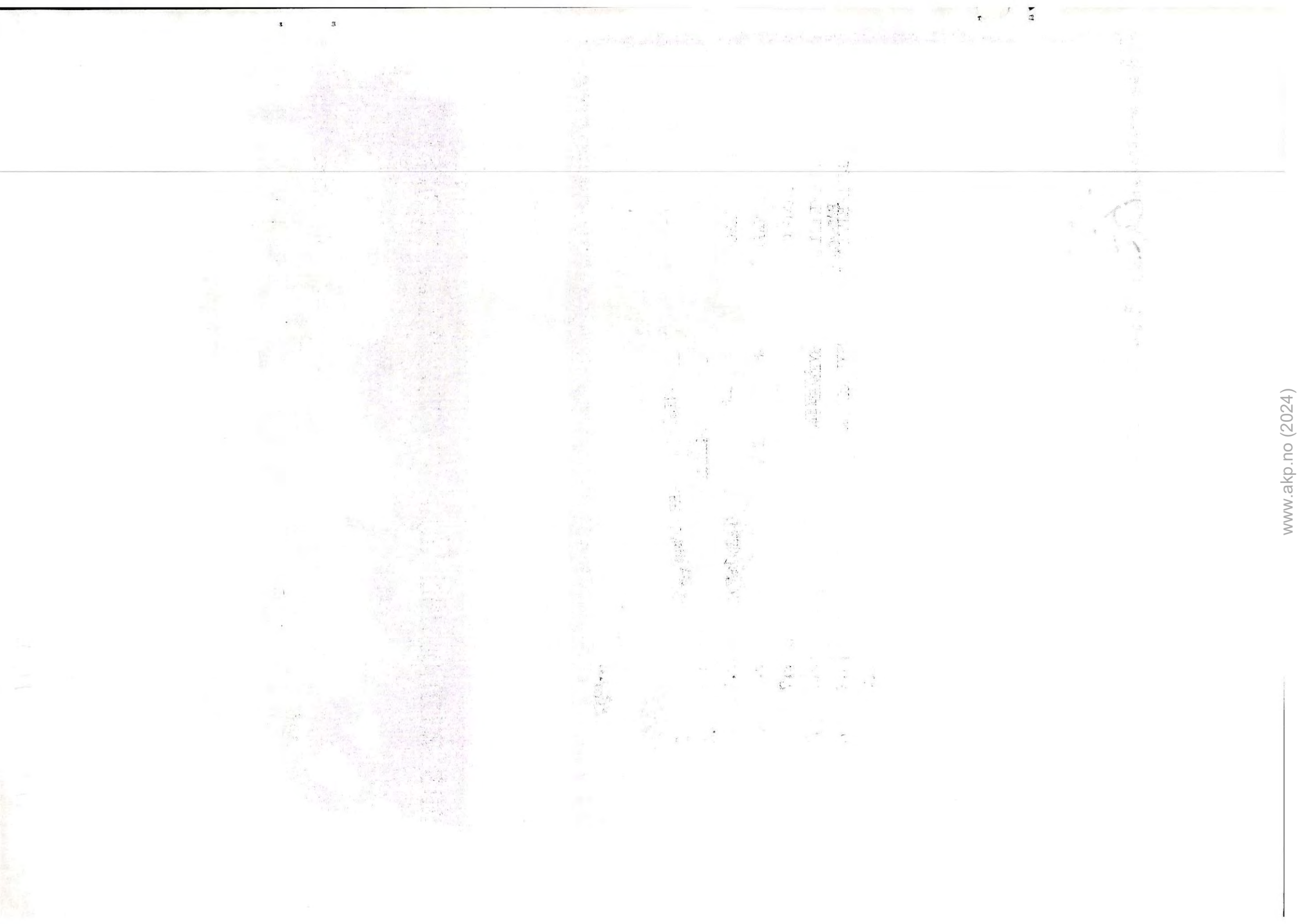
INTERN MEDLEMSAVIS FOR TRONDHEIM SUF

NR.: 3

2.årgang

INNHold:

LEDER - OM DEN KOMMUNISTISKE ARBEIDSSTILEN	s.3
SYMPATISÖRARBEIDET	s.5
BEREDSKAPEN UNDEF. KLASSEKAMPENE VÅREN 1970	s.6
MELDING OM SOR	s.7
SJÖLKRIKIKK FRÅ VESTBYENCELLA	s.8
SJÖLKRIKIKK FRÅ MIDTBYENCELLA	s.9
RAPPORTER	s.10

LEDER: OM DEN KOMMUNISTISKE ARBEIDSSSTILEN —

Vi må ta et enda fastere og riktigere grep om det organisatoriske arbeidet. Dette er nødvendig for at vi i framtida skal være i stand til å mestre alle de oppgavene som vil bli pålagt oss i klassekampen. Alle vet at en av det **kommunistiske** partis viktigste oppgaver er å lede og organisere folket til kamp mot monopolkapitalen og dens stat. Vi som nå står foran oppgaven med å skape et slikt parti, må ha det helt klart for oss at oppgaven med å fostre kadre som kan ta ledelsen i klassekampen på de lokale frontavsnitt - på arbeidsplassen, på skolen, i et boligområde, blant rekrutter eller i ei avdeling av en folkefront - må gjennomsyre alt vårt arbeid.

Vi har nå i hovedsak tillempa de fleste og viktigste prinsippene som gjelder kommunistisk organisering. Likevel har vi sjølsagt pådratt oss en del barnesjukdommer som må kureres.

En av de feilaktige tendensene som gjør seg gjeldende i dag er at mange kamerater preges av for liten sjølstendighet og pliktoppfyllelse når de skal løse arbeidsoppgavene de er pålagt. Dette resulterer i at

mange spørsmål ikke blir skikkelig løst fordi endel kamerater ikke evner (eller forstår) å gripe inn i tingenes utviklingsprosess og endre denne i ønsket retning. Isteden blir det gjerne til at de forlitter seg på at ledende kamerater vil ta det nødvendige initiativet for å rette på sakene. Denne skadelige holdninga må vi kvitte oss med.

HVA FØRER DENNE SKADELIGE HOLDNINGA TIL?

For det første til at de kameratene det gjelder vil mangle evnene til å ta ledelsen i eksternt arbeid.

For det andre representerer den en sabotasje av den demokratiske sentralismen og avler folk som "blindt adlyder ordre".

Videre fører den sjølsagt til at sakene i forbundet blir lite effektivt gjennomført og at ledende kamerater blir pålagt urimelig store arbeidsbyrder.

HVOR FINNER VI ÅRSAKENE TIL DENNE HOLDNINGA?

En må søke årsakene både blant medlemmer og blant ledende organer.

For medlemmenes vedkommende skyl-
forts. neste side

LEDER forts. fra forrige side.

des sikkert også at noen synes det er langt behageligere å la tingene skure enn aktivt å gjøre noe sjøl for å løse problemene.

For ledelsens vedkommende har denne holdninga sikkert sin årsak - manglende evne til å gi spillerom for initiativet hos medlemmene. Formann Mao karakteriserer slike folk med å si at "subjektivt ønsker også de at enhver gir en hånd med i arbeidet, men de lar ikke andre folk få vite hva som må gjøres og hvordan det skal gjøres."

HVORDAN SKAL VI RETTE PÅ MANGLENE?

Når vi kommunister skal analysere organisatoriske forhold, må vi alltid se dem i et politisk lys. - ta utgangspunkt i klassestandpunktet - og vokte oss vel for å betrakte sakene rent teknisk. Formann Mao presiserer ofte at det er spørsmål om grunninnstilling og det viser seg at viss en "viker fra denne innstillingen, blir uunngåelig retningslinjene, metodene og formene feilaktige." Dette sier oss altså at den ideologiske fostringa kombinert med økt kommunistisk praksis kommer til å legge grunnlaget for stor framgang.

Det er av særlig stor betydning at vi stadig summerer opp erfaringene våre og lærer av tidligere feil. Her må vi benytte oss av metoden med kritikk og sjølkritikk. Jeg tror vi har svikta spesielt på dette området hittil.

Videre står det ikke alltid så bra til med det planleggende arbeidet. Det vanlige her er at folk på forskjellige måter kommer med mange velmenende og forsåvidt imponerende analyser og uttalelser, men de fine orda resulterer sjeldnere i konkret praksis for å rette på alle manglene en har oppdaga. For å kvitte oss med denne tendensen må vi tilegne oss en riktigere behandlingsrutine av problem som er oppe til drøfting: Etter at undersøkelsene og analysen er fore-

tatt, må vi som et eget punkt drøfte hvordan sakene skal settes ut i livet, f.eks. hvem som skal ha ansvaret, hvilke organer vi skal benytte oss av, hvilken tidsfrist vi skal sette osv. Senere må vi dessuten alltid huske å kontrollere om arbeidet er gått etter planen - ikke "glemme" hele gria etter første gangs behandling.

Folk må også lære seg til å ta nye initiativ og slutte med å si at vanskelige saker er "umulig å få gjennomført". Når vi har funnet ut at en sak må ordnes, er vi rett og slett nødt til å klare det! Vi har svært liten bruk for folk som bare er flinke til å bevise at en oppgave "umulig" kan løses... Her trengs det istedet folk med urokkelig pågangsmot og evne til nytenkning, slik at gamle og utilstrekkelige arbeidsmetoder kan bli erstattet med nye og riktigere.

Vi må på den ene sida ha det klart for oss at vi ikke oppnår noen framgang gratis - uten kamp. På den andre side vet vi at ingenting kan stoppe oss når vi først har tilegna oss "de riktige tankene som kjennetegner den framskredne klassen".

Formann Mao oppsummerer sakens kjerne på en utmerka måte når han sier:

VI HAR FULL TILLIT TIL AT VI KAN
OVERVINNE ALLE VANSKER OG GJEN-
VORDIGHETER:

VI MÅ NÅ VÅRT MÅL,
OG SIKKERT OG VISST KAN VI NÅ
VÅRT MÅL.

OM

SYMPARBEIDET

På medlemsmotet der vårens arbeidsoppgaver var oppe, ble prioritierungslista over disse oppgavene diskutert og klargjort. En ny ting for de fleste medlemmene var at sympatisørarbeidet ble rangert som en intern oppgave og at sympatisørarbeidet followelig skal prioriteres foran eksternt arbeid. Hvorfor denne prioriteringa?

SUF(m-1) har gjennomgått og gjennomgår en konsolideringsperiode som har medført at medlemstallet har skrumpet betraktelig inn (dødt kjøtt er skjært bort) medlemmene er pålagt mange oppgaver - noen er tvunget til å skjette flere hovedoppgaver og greier followelig ikke løse dem så godt som det er mulig.

SUF(m-1) er et ungdomsforbund og den dobbeltstilling som forbundet har hatt (ungdomsforbund + arbeiderklassens fortropp), den stilling arbeider forbundet seg ut av ved mer og mer å konsentrere arbeidet om oppgaver som er pålagt et ungdomsforbund. Dette arbeidet krever at forbundet overlater kadre (eldre og faglig kader) til arbeidsgruppene som etterhvert må overta SUF(m-1)s annen stilling, stillingen som arbeiderklassens fortropp.

En ser av dette at SUF(m-1) trenger nytt blod! Symparbeidet må intensiveres!!

Hvordan skal så symparbeidet intensiveres?

Jo, SUF(m-1)erne må drive intens propaganda for SUF(m-1)sympisirklene blant framskredne kamerater, blant faste kjøpere av KK osv. Når en fyr (pic) ytrer ønske om å delta i en sympatisørsirkel må dette rapporteres til studiesektetøren.

Men! - det er ikke tilstrekkelig å oppgi navn, adresse osv., en må også gi en politisk vurdering av sympatisøren - en politisk vurdering basert på konkret erfaring av sympatisørens teori og praksis! Hvorfor er dette nødvendig, er det ikke nok at sympatisøren vil delta i en sirkel?

Nei! For det første, vi kan ikke drive studiegrupper for folk som ikke har ærlige hensikter, laget må ha anledning til å foreta utsorteringer, laget har ikke ubegrensede krefter til å kjøre studiesirkler, derfor må laget primært konsentrere seg om de stødige "elementer".

Dessuten, blant ærlige sympatisører finnes det mer erfarne kamerater (framskredne) og mindre erfarne kamerater. Disse folk som altså befinner seg på forskjellig nivå må behandles forskjellig - de må kjøres i adskilte sirkler. (eks.: Folk som ikke har noen særlig politisk erfaring bør først bli presentert for SUF(m-1)s syn gjennom litt studier i Klassekampen og sitatboka - folk på et høyere politisk nivå kan gå rett på grunnsirkelen.)

Derfor, intensiver og systematiser sympatisørarbeidet - det er ei viktig oppgave for alle kameratene i laget!

stud.sek.

BEREDSKAPEN UNDER KLASSEKAMPENE VÅREN 1970

DIREKTIV TIL ALLE MEDLEMMER. - ALLMEN RETTLEIING FOR FORBUNDET

På grunnlag av erfaringene fra streikebølgene i de andre nordiske land og en vurdering av de objektive forholda i Norge, ser AU det som sannsynlig (om enn ikke absolutt sikkert) at klassekampene i Norge kan skjerpes slik at streiker av liknende styrke kan inntreffe her i landet denne våren. Motsigelsen mellom arbeid og kapital og motsigelsen mellom arbeiderne og topp-LO-pampene er i den grad skjerpa at en "vill" streik kan bryte ut når som helst og nesten hvor som helst. "En liten gnist kan tenne en stor brann" akkurat nå: når det først har tent et sted vil det være sannsynlig at også andre steder vil følge etter. Spørsmålet om streikebølgen skal bre seg til Norge i samme målestokk som i Sverige, Danmark og Finland, er i første rekke et spørsmål om gnisten tenner.

Dette betyr at vi marxist-leninister må være klare. I første rekke må vi styrke agitasjonen på grunnlag av parolen DET NYTTER Å STREIKE, og dessuten må vi forberede oss på ekstra innsats hvis det skulle vise seg at situasjonen virkelig slår ut i streik. I så fall har vårt lange og moysommelige arbeid gått inn i en helt ny fase, vi står overfor en kvalitativt ny situasjon. Denne nye situasjonen må vi absolutt utnytte.

For kortere perioder kan vi bli nødt til å omprioritere arbeidet, og for kortere perioder kan vi bli nødt til å kreve en enda større innsats og aktivitet enn den vi krever i dag.

Som Lenin peker på, bringer en streik gjerne tanken på sosialismen fram for arbeiderne i en langt annen grad enn tidligere. Det betyr for oss at vi må utnytte en slik situasjon til å skape varige bånd til det arbeidende folket og peke ut for det veien framover.

Når det gjelder ledelsen i streikekampene, så kan det komme til å skje at den ligger nær opp til marxist-leninistene. I den nåværende situasjonen, hvor det norske folket står uten sin revolusjonære førtropp, det kommunistiske partiet, er det imidlertid mindre sannsynlig at noe slikt vil skje. Noe som derimot absolutt kan skje, og bør skje, er at marxist-leninistene tar ledelsen i kampen for å støtte de streikende arbeiderne. Vi så dette var mulig under Kiruna-aksjonen. Betingelsene er at forbundets medlemmer og andre marxist-leninister er de som mest aktivt og helhjertet går inn for arbeidet med å samle inn penger og skaffe midler til de streikende arbeiderne, og leder agitasjonen og propagandaen i landsmålestokk i samband med den. På forhånd må vi være klare til å gå til aksjon, slik at organisasjonen raskt kan følge opp en ny situasjon og handle som en mann på det viset som situasjonen krever. På forhånd må vi også konsekvent og iherdig kjempe for å vinne de breiest mulige lag av folket for støtte til eventuelle streiker.

I en situasjon som den vi mener kan oppstå vil vi også få se at spranget i kvalitet vil bety en

forts. neste side.

MELDING OM SOR

I første halvdel av februar inn-
faldet mange aviser over hele landet
et voldsomt angrep på SOR. Angrepet
ble utløst ved at det viste seg at
det var gjort feil av en enkelt mann
på enkelt sted i landet.

På grunnlag av dette isolerte
tilfellet har pressa lansert vold-
somme angrep på SOR og SUF(m-1). Ved
å overdrive tilfellet og spe på med
gravelose rykter forsøker borger-
pressen å gi det inntrykk at SUF(m-1)
og SOR driver allmen svindel med
studiestøtte, at "mindreårige barn
utnyttas" osv.

Det må understrekes at tilfellet som
gjorde angrepet ikke er årsaken til
det. Det er SUF(m-1) og andre pro-
gressive organisasjoner som får stu-
diestøtte angrepa gjelder, det en-
keltstående tilfellet er bare et på-
skudd.

Derfor er også uttallet av under-
søkelsene omkring dette tilfellet
likegyldig for pressa. Dette viser
bl.a. det faktum at "Arbeider"bladet
i Oslo nekta å ta inn en redegjørelse
fra SOR som domanterte "Arbeider"-
bladets usannferdige påstander, grun-
net på løse rykter, om at feil var
gjort i Oslo. Hensikten for borger-
pressen (inklusive "arbeider"pressen)
er sjølsagt ikke å "avsløre mis-
forhold", men å ramme SUF(m-1) og
andre progressive organisasjoner.

Trolig kommer angrepa på SOR og
SUF(m-1) akkurat nå av flere grunner
Borgerne har etter hvert blitt klar
over det KLASSEKAMPEN sa rett etter
stortingsvalget: at marxist-lenin-
istene er sterkere enn opportun-
istene i SF/NKP-ledelsen. Dette har
nettøpp nå blitt påvist i at marxist-
leninistenes Kiruna-aksjon gikk mye
bedre enn SF/NKPs. En annen sak er
at lønnsoppgjøret nærmer seg. AP-
pampene frykter sikkert at m-1-
agitasjon kan komme til å utløse
streikekamper - og det er slett
ikke så dumt tenkt! Derfor har de
funnet ut at det er særskilt viktig
å få has på oss akkurat nå.
Dokumentasjonen omkring SOR-saka
vil bli sendt ut så snart det en-
delige resultat er klart. I mellom-
tida har vi ingen grunn til pessi-
misme! Angrepet viser at vi er blitt
en trussel mot borgerskapet. Altså
er vi inne på rett vei, og har gjort
endel nytte for oss. At "arbeider"-
pressen med høyrepresen på sløp
gjør alt de kan for å sverte oss,
tar vi som et hederstekn!
Som Formann Mao sier det:
"Å bli angrepet av fienden er ikke
en dårlig ting, men en god ting!"

BEREDSKAPEN UNDER KLASSEKAMPENE....

helt ny kvantitativ stilling når
det gjelder våre aktive sympatisør-
er og nære venner. Vi må være klar
til å ta imot disse folkene og knytte
dem enda nærmere til oss. Vi må
sørge for at kameratene som aktivi-
seres i kampen og venner vi vinner
får muligheten til å utvikle seg
videre sammen med marxist-leninis-
tene også etter at en evt. streike-
situasjon er over. På den måten kan
vi virkelig gjøre parolen fra SKs
2. plenum om å gjøre et hovedfram-
støt for partibygginga denne våren.

Sjøl om situasjonen ikke skulle
nå kokepunktet, sjøl om monopol-
kapitalen og sosialdemokratene
skulle ha slik griseflaks at de
klarte å få gjennomført lønnsopp-

gjøret uten betydelige konflikter,
er det viktig å gjøre et framstøt
i propagatarbeidet. Stemninga
blant arbeidsfolk er fin, i hoved-
sak blir den bedre og bedre for
hver dag som går. Det må vi utnyt-
te. Samtidig må vi holde oss i
full beredskap til å kunne gjøre
en ekstra innsats dersom kampen
krever det. På dette grunnlaget
kan vi beholde initiativet og hele
tida være på offensiven overfor
alle slags opportunistiske pamper.

AU/ -PS

"Vær beslittsomme, sky ingen ofre
og overvinn alle vansker for å
vinne fram til seier."

- Mao Tsetung -

SJØLKRIK FRA VESTBYEN-CELLA

I høst var vestbyen-cella ganske pliktoppfyllende og systematisk når det f.eks. gjaldt utføringa av de eksterne oppgavene. Også internt var cella til en viss grad i stand til å inspirere lagsarbeidet (cella tok initiativet til en rekke saker). Cellemedlemmene var besatt av en revolusjonær iver og ble under grunnsirkelen styrket også ideologisk. Dette ga altså utslag både eksternt og internt. Cellemedlemmene var glade og stolte over framgangen i cella.

Men Mao har rett: aktelse for arbeid og kamp fører lett til hovmot. I vestbyencella ga dette seg utslag i bl.a. at vi helst ventet til celledøstene med å ta opp ting vi hadde på hjertet, slik at cella skulle få "æra" av å ha løst problemet. Vi ventet til celledøstene med å ta opp ting det ville vært riktigere og bedre å ta opp med andre kamerater. De gode resultatene vi oppnådde førte også til at vi ble slappe - sluttet å anstrenge oss. Vi glømt at de resultatene vi hadde oppnådd kun var blitt oppnådd gjennom kamp og hardt arbeid, og seilte videre i en ugjennomtenkt beundring av oss selv i den tro at vi for all framtid ville v. re ufeilbarlige. Dette førte til at f.eks. Klassekampen omtrent ikke ble spredd i det hele tatt i celledøstet. Vi var derfor opptatt med å gruble på hvordan vestbyencella skulle kunne beholde sitt gode navn og rykte til å tenke på de nære oppgavene. Vi konsentrerte oss om videreutvikling av arbeidet framover og glømt at for å komme et skritt nærmere målet er det først og framst om å gjøre å skjøtte godt om de oppgavene vi allerede har.

Cellemedlemmene begynte også å skryte over hvor bra cella var.

Kamerater fra andre celler fikk gjennomgå temmelig hardt. Ikke nok med at de til det kjedsommelige ble fortalt om våre fantastiske evner, men de ble selv skjelt ut for å ha alle mulige slags feil. Vi var sjølsagt klar over at dette var å overdrive, men etter hvert likte vi også denne tilstanden - og det skal ikke forundre meg om vi til og med trodde det var sant. Best likte vi oss sjølsagt om vi var flere sammen og møtte en enkelt kamerat fra en annen celle. Da koste vi oss virkelig og, blinde i vår egen selvdyrkelse, oppdaget vi ikke i det hele tatt at de andre ikke syntes dette var så forferdelig moro. Vi oppdaget heller ikke at vi begynte å få flere og flere sekteriske trekk, trekk som andre hadde hatt før oss og som vi da var veldig flinke til å kritisere.

Hele saken fikk også følger i deler av laget. Folk laget seg en forsvarsmur, slik at om et celledøst i vestbyen bommet på en spiller regnet man dette som en ypperlig sjanse til å "ta igjen".

Alt dette viser at vi har flere trekk fra fortida som vi kanskje er klar over, og at vi må intensivere arbeidet med å la den proletare arbeidsstilen virkelig bli gjennomført. Vestbyencella ser på sine feil som en borgerlig trang til å hevde individets fullkommenheter framfor å la våre erfaringer komme alle til nytte på en best mulig måte. Det er nettopp det vi må strebe etter. Forbundet er til for å tjene og lede folket, og da er det nødvendig at borgerlige tanker ikke dominerer, at vi legger stor vekt på at de borgerlige ideer forsvinner mer og mer, at vi virkelig drar nytte av de erfaringene som arbeiderklassa i alle land har gjort.

forts. neste side

SJØLKRIKTIK FRA MIDTBYEN-CELLA

Midtbyen-cella har sunket ned på et lavere nivå. Dette gir seg uttrykk i mangel på interesse for celledemotene allment og salg av KK og studiene spesielt. Kritikken som er kommet fram går i hovedsak ut på:

1. dårlig klassestandpunkt blant celledemotene,
 2. celledemotene har ikke satt kritikk inn i politisk sammenheng,
 3. celledemotene har ikke maktet å sammensveise cella til en enhet.
- Disse forholdene er gjensidig avhengige av hverandre.

Midtbyen-cella tar kritikken alvorlig, og vil gå sterkt inn for å rette på de dårlige forholdene som hersker. Kameratene har vurdert seg sjøl, og ser viktigheten av et bedre klassestandpunkt.

Hovedansvaret ligger på celledemotene. Den har ikke fungert bra nok som ledelse. Men, "belært av

mistak og tilbakeslag er vi blitt klokere og greier sakene bedre". Celledemotene går alvorlig inn for å ta ledelsen i cellas interne rekrutteringskampanje. Dette skjer ved at den tar Marxismen-Leninismen Mao Tsetungs tenkning til rettesnor i arbeidet.

Erfaringene til nå etter kritikken på medlemsmøtet er positive. Cella samla viser initiativ til å komme opp på et nytt og høyere nivå. Framtida er lys, kamerater.

"Vi har marxismen-leninismens våpen med kritikk og sjølkritikk. Vi kan kvitte oss med dårlige vaner og beholde de gode."

Mao Tsetung -49

Midtbyencella 8-3-70

RAPPORT FRA SALGET AV KK forts.

Innsamling av oppgjør har vært preget av et fantastisk rot denne gangen. Dette skyldtes direkte at KK-sentralen ikke satte opp de vanlige rubrikk-skjemane i KK-boka. Men sjøl om mye var rot ei stund tror jeg at oversikten er nogenlunde grei nå. Her må sies at det er muligheter for at noen kamerater har glemt å betale KK uten at sentralen har oversikt. Ei liste over de utestående pengene som sentralen veit om er satt opp på KK-rommet. Kameratene må studere denne og være behjelpelige med å rette eventuelle feil! Ellers må sies at denne rapporten er preget av tidsnød. Den inneholder ikke begrunnelse for rapportskjemane som lovet i siste RS. Den inneholder heller ingen analyse av gode og dårlige ting ved salget. Dørsalget viser kvantitativ oppgang men var preget av at det gikk trengere i de enkelte områdene. Salgsopplegget til SUF(m-1)stud

virket svært tungrodd denne gangen, og må bedres for framtida. Noen kamerater har også denne gangen sørget for at vi får et lite restopplag.

Ellers tror jeg tallene taler for seg sjøl hvis noen kamerater vil fordype seg i tendensen i salget denne gangen.

SJØLKRIKTIK FRA VESTBYEN forts.

At forbundet på alle mulige måter virker så godt som det ut fra disse erfaringene kan gjøre Vestbyencella innses og er villig til å øve sjølkritikk på sine celledemotens sjølvinnvinnende tendenser. Vi håper imidlertid gjennom grundig diskusjon og denne artikkelen at både vi og andre kamerater kan dra nytte av våre feil, og at vi og andre blir i stand til i stadig bedre grad å avsløre og kvitte oss med slike u-kommunistiske trekk

FRAM FOR KORRIGERING AV TIDLIGERE FEIL
FRAM FOR PRAKTISK NYTTE AV ERFARLIGER
vestbyencella

RAPPORTER

STUDIERAPPORT FOR FEBRUAR

Februarstudiene hadde omtrent samme karakter som januarstudiene - de var lite målretta dvs. det var ingen rød tråd som løp gjennom denne studieperioden. Dette skyldes at vi mangler et fast studieopplegg.

Studieledermøtet søkte i februar så godt det lot seg gjøre å legge opp alternativstudier slik at medlemmene kunne forberede seg.

Stillgangen som studiene er prega av virker inn på medlemmene og en ser tegn til stagnasjon i medlemmenes utvikling - det er liksom ikke som under grunnsirkelstudiene at en makter å løse oppgavene på kvalitativt bedre måter - en stamper litt. Det er vel slik i laget nå at om ikke teorien kommer på et høyere nivå, så gjør heller ikke praksisen det og dette er selvsagt farlig. Om ikke en ting utvikler seg så vil den degenereres, så også med laget. Derfor er det viktig å komme i gang med et fast studieopplegg - å få målretta studier.

Studieledermøtet hadde i hende et sentralt mellomstudieopplegg i feb. Opplegget tok for seg emner som allerede var studert i Trondheims-laget så som statuttene, korrigeringsbevegelsen osv.

Men en meget viktig ting som ble studert fra mellomstudiene var "korrigeringsmøtet" dvs. møtet for å ru ruske opp i feilaktige syn som var dukket opp i forbundet under grunnsirkelstudiene.

Trondheimslaget hadde i grunnen ikke konkludert feil på det ene emne - nemlig hovedmotsigelsen i SUF(m-1), men det var bra å få synspunktene systematisert.

Under møtet om materialismen var det spørsmål som medlemmene ingen mulighet hadde til å svare på ut fra kommunistisk målestokk. Spørsmålet tok for seg et emne som krever undersøkelse og studium for å svare riktig på - undersøkelse og studium av norske forhold. Mellomstudiene klargjorde og rusket bort feilaktige synspunkter som at produktivkreftene under statskapitalismen kan utvikle seg til et nytt og høyere nivå. Et møte i februar tok opp oppsumme-

ring av grunnsirkelen: A. hvordan grunnsirkelen hadde virket på laget, hva studiene av den har resultert i. B. Oppsummering og repitisjon av hvert møte. Dette ble gjort på den måten at studieledermøtet utarbeidet spørsmål som tok opp det essensielle i hvert møte. Møte 1: Hva er en klasse? møte 4 & 5: Hva er grunnlaget i dialektikken?

Trondheimslaget har også studert litt ultra i februar. Den konservative avisa Adresseavisen ble studert. Formålet var: Systematiser hvordan pressa er et redskap i borgerskapets hender sånn rent allment. Videre - forsøke å anvende dialektikken - å trekke ut det allmene i bestemte artikler - å lære, å gjøre bruk av ei borgerlig avis for å få opplysning.

For studiene i februar kan sies: studiene har vært nyttige dvs. folk har lært endel, men har ikke i noen særlig grad bidratt til å trekke laget framover.

Siste møte i måneden var et fellesmøte og studiene var ei innleiing om politisk økonomi og studier på de supplerende studienes karakter, stud.sek.

MANGELFULL RAPPORT OM SALGET AV

KLASSEKAMPEN nr.2 -70

	nr.2	nr.1
Østbyen(m/hjelp fra St.)	122	80
Vestbyen	105	58
Midtbyen	70	70
Strinda	76	69
Sos.Arb.gruppe	23	49
Dørsalg i alt	396	326
Katta (KFML)	30	31
Ringve(RSML)	24	25
Strinda(SFml)	0	9
sos.sk olen	7	4
yrkesskolen	0	1
salg på skoler i alt	61	70
salg på jobben	49	55
NSB	23	0
Løssalg i byen	0	17
stand NTH	46	106
fraksjonene NTH	74	0
løssalg NLHT	40	10
Moholt	77	81
Berg	20	25
Studentersamfundet	26	15
Venner+kjente+div.salg		
+løssalg på kontoret	70	41
	882	751

forts. s.9